

Bestemmingsplan Watercompensatie

Inhoudsopgave

Inhoudsopgave	3
Toelichting	5
1. Inleiding	7
1.1 Doel.....	7
1.2 Geschiedenis.....	7
1.3 Huidige situatie.....	8
1.4 Oplossingsrichting	9
2. Beleid	11
2.1 Inleiding	11
2.2 Europees beleid.....	11
2.3 Rijksbeleid.....	11
2.4 Provinciaal beleid	12
2.5 Gemeentelijke beleid	15
3. Juridische aspecten	17
3.1 Te wijzigen bestemmingsplannen.....	17
3.2 Procedure.....	17
4. Uitvoerbaarheid.....	19
4.1 Maatschappelijke uitvoerbaarheid	19
4.2 Economische uitvoerbaarheid	19
Planregels.....	20
Hoofdstuk 1 Inleidende voorschriften	21
Artikel 1 Begrippen	21
Hoofdstuk 2 Bestemmingsvoorschriften	23
Artikel 2 Inleidende regel.....	23
Artikel 3 Gewijzigde regels	25
Hoofdstuk 4 Algemene regels	26
Artikel 4 Anti- dubbeltelbepaling	26
Artikel 5 Overgangsrecht	27
Artikel 6 Slotregel.....	28

Toelichting

1. Inleiding

1.1 Doel

Het doel van het bestemmingsplan Watercompensatie is het zorgen voor eenduidige en duidelijke regels over het percentage dat in open water gecompenseerd dient te worden indien een oppervlakte verhard wordt. Voor de burger betekent dit een versoepeling van de regels zoals deze reeds gelden. Er vindt een herziening van de watercompenserende regel plaats waarbij aansluiting wordt gezocht bij het beleid van Hoogheemraadschap van Rijnland door deze regels over te nemen.

1.2 Geschiedenis

Leiden is als typische Oudhollandse stad sterk verbonden met water. De stad is rond het jaar 1000 ontstaan op de plaats waar toen de Oude Rijn en drie oude getijdenkreken samenkwamen: de Mare, de Vliet en de Zijl. Deze plek was goed verdedigbaar. Hier kwamen dus de eerste huisjes te staan en hier bouwde men iets later de Burcht, bedoeld als schuilplaats voor de bewoners van de beginnende stad. Maar de allereerste bewoners van dit gebied kwamen nog eerder. Met enige regelmaat zijn sporen uit de Romeinse tijd gevonden, zoals bij Roomburg vonden en stukken muur van het castellum Matilo. De rivier was de noordgrens van het Romeinse rijk. Het land waar Leiden zich op vestigde, lag relatief hoog. Sommige namen in de stad herinneren daar nog aan, zoals de Hoogstraat en de Hooglandse Kerkgracht. Dit leverde droge voeten op, en er kon volop handel gedreven worden dankzij het vele water. De stadsuitbreidingen tussen circa 1200 en 1500 betekenden dat nieuwe grachten om de stad gegraven moesten worden ter bescherming. De oude grachten verloren daarmee weliswaar hun verdedigingsfunctie, maar vervulden inmiddels wel andere functies: ze waren de bron voor drinkwater, men kon er zijn vuil in kwijt en ze werden gebruikt voor transport. Zo ontstond de stad die doorkruist is door waterwegen. In de gouden eeuw groeide de stad explosief, verschillende uitbreidingen waren noodzakelijk. Leiden bereikte de omvang die wij nu 'de binnenstad' noemen. Rond de stad werden grachten, wallen en bolwerken opgeworpen. Deze verdedigingswerken zouden de singels hun karakteristieke slingerende loop geven. De ring van water rond de stad was de laatste beschermende gracht rond de stad die in zijn geheel werd aangelegd. Na 1659 hield men op ieder nieuw stadsdeel te beschermen met een gracht. De huidige vorm van de historische binnenstad van Leiden wordt daardoor begrensd door singels. Tijdens de economische bloeiperiode werd het water gebruikt als grondstof voor onder andere de bierbrouwerijen en de lakenindustrie (wolwasserijen).

Tegelijk bleven de watergangen onmisbaar voor het vervoer: nieuwe kanalen werden gegraven en trekwegen werden aangelegd. De industrie en de stadsbewoners voerden graag hun afval af via het water.

Grachten en singels werden op een manier aangelegd dat schoon water snel de stad in en vies water snel de stad uit kon. Desondanks begonnen de grachten te stinken en hun andere functies kwamen in het geding: de Leidse industrie had immers vooral schoon water nodig. Namen uit die tijd als Stinkslot en Stadsvuilgracht spreken voor zich.

Mede daardoor kwam er aandacht voor de waterkwaliteit (Jan van Hout wees in de 16de eeuw al op het gevaar voor ziekten) en voor waterwerken die voor doorstroming zorgden. Tussen 1700 en 1900 stagneerde de economie van Leiden. De stad werd in die tijd niet uitgebreid buiten de singels. Wel werd Leiden in de 19de eeuw een van de eerste steden met een rioleringsstelsel, een rechtstreeks gevolg van de cholera-epidemie van 1866. Rond 1890 begon Leiden weer te groeien. Nieuwe bedrijvigheid vestigde zich langs de Oude Rijn, maar verder gingen veel oude functies van het water verloren. Nederlandse steden waren veiliger geworden voor aanvallen van buiten en vervoer gebeurde steeds meer over land dan over water. De lakenindustrie en de bierbrouwerijen verdwenen langzaam uit de (binnen)stad. De singelrand, nu niet meer nodig voor de stadsverdediging, werd groen. Burgers konden, wandelend langs de singels, ontsnappen aan de benauwde stad. Water verloor dus niet alleen functies, het kreeg er ook een nieuwe functie bij: recreatieve beleving. De groei van de stad had grote invloed op het oude centrum. Door de grotere verkeersstromen uit de nieuwe wijken zag het stadsbestuur zich rond 1900 genoodzaakt de meeste stadspoorten af te breken. Alleen de beide poorten aan de lage zijde van de Rijn - de Zijlpoort en de Morspoort - bleven behouden. Grachten werden gedempt, wegen werden de stad ingetrokken en bruggen werden verbreed. Leiden verdiende steeds minder de naam van 'Venetië van het noorden'. In het laatste kwart van de 20ste eeuw kwamen er nieuwe thema's in de aandacht: milieuverontreiniging, zeespiegelstijging, broeikaseffect, zorg voor de natuur. Water eist tegenwoordig weer aandacht en ruimte en wordt steeds meer gezien als een onmisbaar element dat kwaliteit toevoegt aan ruimtelijke ontwikkelingen.

1.3 Huidige situatie

In de voorschriften van de vigerende bestemmingsplannen is de watercompensatieregeling niet eenduidig geredigeerd en zijn soms zelfs verouderd. Inhoudelijk zijn in de bepalingen van de bestemmingsplannen de percentages voor de compensatie van open water bij een extra verhard oppervlak verschillend. In sommige bestemmingsplannen is geregeld dat de percentage van 10% in water gecompenseerd moet worden bij een verharding van meer dan 10 m². Dit betekent dat indien een schuur wordt gerealiseerd er singel achter de tuin gegraven moet worden om de 10 m² verharding in water te compenseren. In andere bestemmingsplannen is geregeld dat de percentage van 15 % in open water gecompenseerd dient te worden bij een verharding van meer dan 500 m². In de praktijk leiden deze voorschriften tot interpretatieverschillen en tot onnodige procedures en vertragingen van (bouw)plannen.

1.4 Oplossingsrichting

1.4.1 Verandering aan vigerende plannen

In het bestemmingsplan Watercompensatie wordt aangehaakt bij het bestaande en geldende beleid van het Hoogheemraadschap van Rijnland. De regels en voorwaarden van het beleid voor watercompensatie zijn afgeleid uit de Keur (artikel 14 lid 1, 2 en 3). De Keur is een verordening van de waterbeheerder met wettelijke regels. De toename van de verharding in oppervlakte zal conform de eisen van het Hoogheemraadschap van Rijnland gecompenseerd worden in de vorm van nieuw open water.

Toename van het verharde oppervlak leidt ertoe dat het regenwater sneller dan in de huidige situatie naar het oppervlaktewater zal afstromen. Om problemen niet op de omgeving af te wentelen, is voldoende bergingscapaciteit binnen het watersysteem nodig. Uitgangspunt hierbij is: geen verslechtering van de huidige situatie. Dit betekent dat de toename van verharding moet worden gecompenseerd door extra open water te graven. Bij de beoordeling van ruimtelijke plannen hanteert Hoogheemraadschap van Rijnland in zijn beleid voor de realisatie van waterberging (in open water) de norm van 15% als richtlijn bij elke toename aan verharding. In het beleid is vastgesteld dat indien een initiatiefnemer meer dan 500 m² extra verhard oppervlak wil aanleggen er een compensatie van 15% in de vorm van open water is vereist.

Deze regel is een flexibele norm, omdat niet wordt uitgegaan van een minimaal percentage van het gehele plangebied, maar van een percentage van de verandering van het verharde oppervlak.

De toename van verharding kan worden gecompenseerd door binnen het plangebied 15% van de toename van het verharde oppervlak als 'functioneel' open water in te richten. Functioneel houdt in dat het open water in open verbinding met het overige oppervlaktewater binnen het watersysteem staat. Siervijvers zonder verbinding met het oppervlaktewater vallen hier niet onder. Wanneer het niet mogelijk is de compensatie binnen het plangebied te compenseren, kan ook binnen hetzelfde peilgebied water worden gegraven.

De 15% regel is, in het kader van de nota Waterneutraal bouwen, berekend voor de boezem. Gezien de geringe drooglegging in de boezem is een forse compensatie vereist om de negatieve effecten van de aanleg van verhard oppervlak te compenseren. Voor polders gelden in principe andere normen.

Gezien de veelheid aan grondsoorten, droogleggingen etc. zijn maatwerkberekeningen noodzakelijk om per peilvak de vereiste hoeveelheid compensatie te kunnen bepalen. Om te voorkomen dat voor elke 'kleine' uitbreiding complexe berekeningen moeten worden gemaakt, is in polders de 15% regel ook voor uitbreidingen tot 10.000 m² van toepassing verklaard. Indien gewenst kan door de initiatiefnemer ook een maatwerkberekening worden uitgevoerd. Wordt er in polders meer dan 10.000 m² extra verhard oppervlak aangelegd, dan is een maatwerkberekening noodzakelijk.

De maatwerkberekening dient door en op kosten van de initiatiefnemer in nauw overleg met Rijnland te worden uitgevoerd. Voor wat betreft de uitgangspunten die gelden voor de maatwerkberekening dient contact opgenomen te worden met Rijnland.

De gemeente Leiden heeft een afspraak met Hoogheemraadschap van Rijnland dat er met een Bergings Rekening Courant (BRC) wordt gewerkt. Dit is een balans dat toelaat dat op een andere locatie in open water wordt gecompenseerd door extra te graven en op een andere locatie in oppervlakte wordt verhard. De voor- waarden hierbij die in acht worden genomen zijn dat het binnen hetzelfde watersysteem moet gebeuren en geen problemen oplevert. Een randvoorwaarde hierbij is dat de initiatiefnemer of projectleider zelf een alternatieve locatie moet aandragen waar de gemeente en Hoogheemraadschap hun goedkeuring aan geven. De gemeente en Hoogheemraadschap dragen niet actief alternatieve locaties aan. In principe blijft de voorkeur dat er gecompenseerd moet worden binnen het plangebied.

De gemeente Leiden heeft voor het waterbeleid geen fonds in de vorm van een Bomenfonds waarin financieel gecompenseerd kan worden. Vanuit de gemeente en Hoogheemraadschap is dit niet wenselijk en toegestaan. De reden hiervoor is dat het verharderen of bergen van water een acuut probleem kan veroorzaken.

In zeer uitzonderlijke situaties, op initiatief van de initiatiefnemer kan in overleg met Hoogheemraadschap de mogelijkheid geboden worden het gedempte water financieel te compenseren indien deze kan aantonen dat geen locatie te vinden is waar fysieke compensatie kan plaatsvinden. Het Hoogheemraadschap hecht een zeer groot belang aan fysieke compensatie en de compensatie van verhard oppervlak komt alleen voor financiële compensatie in aanmerking indien de initiatiefnemer veel moeite heeft gedaan om deze fysieke compensatie te realiseren. Het Hoogheemraadschap zal de verkregen compensatiegelden gebruiken voor het realiseren van water op die plaatsen binnen het beheersgebied waar meer bergingscapaciteit is gewenst.

2. Beleid

2.1 Inleiding

Dit hoofdstuk schetst het beleidskader dat op het plangebied van toepassing is. Voor het thema Watercompensatie is het van belang een onderscheid te maken tussen regelgeving op Europees- rijks- provinciaal- en gemeentelijk beleid.

2.2 Europees beleid

Europese Kaderrichtlijn Water (KRW)(2000)

De kaderrichtlijn Water richt zich op de bescherming van water in alle wateren en stelt zich ten doel dat alle Europese wateren in het jaar 2015 een 'goede toestand' hebben bereikt en dat er binnen heel Europa duurzaam wordt omgegaan met water.

2.3 Rijksbeleid

Nationaal Bestuursakkoord Water (NBW) (2003)

In de aard en omvang van de nationale waterproblematiek doen zich structurele veranderingen voor. Klimaatveranderingen, zeespiegelstijging, bodemdaling en verstedelijking maken een nieuwe aanpak in het waterbeleid noodzakelijk. In februari 2001 sloten daarom Rijk, Interprovinciaal Overleg, Unie van Waterschappen en Vereniging van Nederlandse Gemeenten de Startovereenkomst Waterbeleid 21^e eeuw. Daarmee werd de eerste stap gezet in het tot stand brengen van de noodzakelijke gemeenschappelijke aanpak. Twee jaar later worden de resultaten van die samenwerking en van voortschrijdende kennis en inzicht neergelegd in het Nationaal Bestuursakkoord Water (NBW).

Nationaal Waterplan 2009-2015

Het Nationaal Waterplan is het rijksplan voor het waterbeleid: Het is de opvolger van de 4e Nota waterhuishouding. Nederland moet anticiperen op klimaatverandering en zorgen voor meer samenhang binnen het waterbeleid en voor duurzaam waterbeleid. Het Nationale waterplan bevat een langetermijnvisie, streefbeeld 2040, concreet uitvoeringsprogramma 2009 – 2015.

4e Nota waterhuishouding (1998)

De landelijke hoofdlijnen van beleid op het gebied van de waterhuishouding zijn hierin aangegeven, waarbij integraal waterbeheer en de watersysteembenadering belangrijke uitgangspunten vormen. Er wordt gestreefd naar een veilig en bewoonbaar land met gezonde en duurzame watersystemen. Relevant in dit kader is het streven naar duurzaam

stedelijk waterbeheer, vergroting van de waterberging van watersystemen en een goede afstemming van het water- en het ruimtelijke ordeningsbeleid.

Nota anders omgaan met water, waterbeleid in de 21e eeuw (2000)

Deze nota is uitgegeven door het Ministerie van Verkeer en Waterstaat en verwoordt het kabinetsstandpunt over het waterbeleid in de 21e eeuw.

De nota heeft als doelstelling een ander waterbeleid te realiseren, aangezien het huidige watersysteem voor de toekomst niet op orde is. Aanleiding voor dit rapport is de situatie in de jaren 90 toen verschillende delen van Nederland regelmatig te maken hadden met wateroverlast. Dit deed maatschappelijk en politiek de vraag rijzen of Nederland wel zijn waterhuishouding op orde had voor de 21e eeuw.

Door anders om te gaan met water moet er geanticipeerd worden op een stijgende zeespiegel een stijgende rivierafvoer, bodemdaling en een toename van de neerslag. Compensatie en waterberging zijn enkele onderdelen van dit beleid waar bij de ontwikkeling van de speerpunten en andere ontwikkelingen in het plangebied rekening mee is gehouden.

Waterwet (2009)

De Waterwet gaat acht bestaande wetten vervangen. Tegelijk brengt de nieuwe waterwet enkele wijzigingen met zich mee. De Waterwet wordt gezien als de wettelijke vastlegging van het integrale waterbeheer dat in Nederland de afgelopen twintig jaar is opgebouwd. Grondwater, waterkwaliteit en waterkwantiteit zijn nu samen in een wet ondergebracht. Voor burgers en bedrijfsleven is vooral van belang dat er nu één gemeentelijk loket komt voor de watervergunning en de milieuvergunning. Toch houden de verschillende instanties hun eigen verantwoordelijkheid: het Rijk voor rijkswateren, het waterschap voor regionale wateren en waterzuivering, de provincie voor het grondwater en de gemeente voor indirecte lozingen op de riolering. De drinkwatervoorziening en de riolering zelf vallen nog steeds buiten de waterwet.

De Waterwet vervangt de bestaande wetten voor het waterbeheer in Nederland:

Wet op de waterhuishouding

Wet op de waterkering

Grondwaterwet

Wet verontreiniging oppervlaktewateren

Wet verontreiniging zeewater

Wet droogmakerijen en indijkingen (Wet van 14 juli 1904)

Wet beheer rijkswaterstaatswerken (het zogenaamde 'natte gedeelte')

Waterstaatswet 1900

2.4 Provinciaal beleid

Provinciaal Waterplan 2010-2015 (Provincie Zuid-Holland)

De provincie legt haar waterbeleid vast in het Provinciaal Waterplan 2010-2015. Dit plan treedt op 1 januari 2010 in werking en gaat het huidige

provinciale Waterhuishoudingplan vervangen, dat nu is opgenomen in het Beleidsplan water, groen en milieu 2006 en in het Grondwaterplan 2007-2013.

In het Provinciaal Waterplan zijn de opgaven van de Europese Kaderrichtlijn Water, het Nationaal Bestuursakkoord Water en het Nationale waterplan vertaald naar strategische doelstellingen voor Zuid-Holland.

Beleidsplan Groen, Water en Milieu 2006-2010 (Provincie Zuid-Holland)

Het *Beleidsplan Groen, Water en Milieu 2006 – 2010* (BGWM) geeft aan hoe de provincie Zuid-Holland de komende jaren haar beleid op de terreinen groen, water en milieu vorm geeft. In dit beleidsplan wordt het provinciaal beleid voor milieu en water, en ook voor natuur en landschap, geïntegreerd. Het plan is de wettelijke opvolger van het *Beleidsplan Milieu en Water 2000 – 2006* (BMW), dat zowel het Milieubeleidsplan als het Waterhuishoudingplan is. Toen werd begonnen met het nieuwe beleidsplan, hebben Provinciale Staten gesteld dat de strategische visie zoals opgenomen in het vorige beleidsplan nog van toepassing is. Daarnaast is afgesproken dat het nieuwe beleidsplan inhoudelijk verdiept en geconcretiseerd moet worden ten opzichte van het BMW. Het BGWM omvat het Milieubeleidsplan (Wet milieubeheer) en het Waterhuishoudingplan (Wet op de waterhuishouding). Het beleidsplan werkt dus door naar de provinciale besluitvorming op het terrein van milieu en water.

Daarnaast is het groenbeleid als onderdeel in het plan opgenomen, omdat de onderwerpen hierbij zo sterk verweven zijn met milieu en water.

Het beleidsplan geeft de kaders en doelstellingen voor de periode 2006-2010 en geeft een doorkijk tot 2020, en voor enkele onderwerpen tot 2040.

Handreiking watertoetsprocedure bij Rijnland (vervanger van 'De waterparagraaf in bestemmingsplannen') (Hoogheemraadschap van Rijnland)

Per 1 september 2000 is artikel 10 Besluit op de ruimtelijke ordening (Bro) gewijzigd. De wijziging beoogt de relatie tussen planvorming op het gebied van de ruimtelijke ordening en de waterhuishouding van beide kanten te versterken. Het is in dat kader van groot belang dat het waterbeleid zichtbaar wordt op de bestemmingsplankaarten en in de tekst van bestemmingsplannen. Het Hoogheemraadschap van Rijnland heeft een beleidsstuk opgesteld dat erop gericht is richtlijnen te geven voor het opnemen van de waterparagraaf in bestemmingsplannen. Achtergrondgedachte van het stuk is dat het water in bestemmingsplannen meer dan vroeger het geval was, een belangrijke rol in ruimtelijke ontwikkelingen speelt en moet spelen. Het beleid bevat aanbevelingen/richtlijnen voor de taakverdeling tussen de gemeenten en waterbeheerders, de karakterisering van watersystemen, het water in relatie tot functies en (gewenste) ruimtelijke ontwikkelingen en samenwerking tussen de gemeenten en waterbeheerders.

Ten slotte bevat het beleidsstuk algemene principes omtrent het omgaan met water -zoals het tegengaan van versnippering in het watersysteem en het realiseren van een biologisch gezond watersysteem- en beleidsuitspraken omtrent verschillende onderwerpen die met water te maken hebben: eisen waterberging, afvoercapaciteit, beperking dempen, vaststellen peil e.d. Daarnaast aanbevelingen voor de planologische doorwerking.

Waterneutraal bouwen (Hoogheemraadschap van Rijnland)

Begin 2003 is het rapport Waterneutraal bouwen verschenen. Centraal in het rapport staat het vasthouden, bergen of afvoeren bij een transformatie van onverhard naar verhard gebied in boezemland. Aanleiding van dit rapport (en vele andere waternota's) is de situatie in de jaren 90 wanneer verschillende delen van Nederland regelmatig overlast van water hebben. Dit deed maatschappelijk en politiek de vraag rijzen of Nederland wel zijn waterhuishouding op orde had voor de 21e eeuw.

Doel van het rapport Waterneutraal bouwen is het geven van een onderbouwing van het benodigd percentage open water dat noodzakelijk is om de negatieve gevolgen voor de waterhuishouding bij transformatie van onverhard naar verhard gebied in het boezemland teniet te kunnen doen. Onder meer de opgenomen 15% regel is hieruit afkomstig. Deze regel houdt in dat extra waterbezwaar als gevolg van toenemende verstedelijking kan worden opgevangen, als in het plangebied een oppervlak gelijk aan 15% van het nieuw aan te leggen verhard oppervlak gereserveerd wordt voor extra open water. Dit open wateroppervlak komt bovenop het al bestaande oppervlak aan open water.

Waterbeheerplan 'Waterwerk Rijnland 2006-2009' (Hoogheemraadschap van Rijnland)

In dit plan geeft Rijnland aan wat zijn ambities voor deze planperiode zijn en welke maatregelen in het watersysteem worden getroffen. De ambities en maatregelen richten zich op het waarborgen van de veiligheid, het verder verbeteren van het beheer en de inrichting van het waterhuishoudkundig systeem en het verbeteren van de waterkwaliteit. Het waterbeheerplan geeft handvatten voor maatregelen zodat bij veranderingen in het watersysteem als gevolg van ruimtelijke ontwikkelingen het watersysteem blijft voldoen.

Keur en beleidsregels 2006 en Beleids- en Algemene regels 2009 (Hoogheemraadschap van Rijnland)

De Keur en beleidsregels 2006 maken het mogelijk dat het Hoogheemraadschap van Rijnland haar taken als waterkwaliteits- en kwantiteitsbeheerder kan uitvoeren. De keur is een verordening van de waterbeheerder met wettelijke regels (gebod- en verbodsbepalingen) voor waterkeringen (dijken en kaden) watergangen (kanalen, rivieren, sloten, beken) en andere waterstaatswerken (bruggen, duikers, stuwen, sluizen en gemalen). Er kan een ontheffing van in de Keur vastgestelde gebods- en verbodsbepalingen worden aangevraagd om een bepaalde activiteit wel te mogen uitvoeren. Als Rijnland daarin toestemt wordt

dat geregeld in een Keurvergunning. In de beleidsregels die bij de Keur horen is het beleid van Rijnland nader uitgewerkt.

2.5 Gemeentelijke beleid

Waterbeleid

Binnen de gemeente Leiden vigeert een aantal water (huishoudkundige) nota's. Het betreft het Waterplan Leiden (2007), gemeentelijk rioleringsplan (GRP), Baggerbeheersplan Leiden en de gemeentelijke Grondwaternota en Aansluitverordening riolering Leiden. Bij ruimtelijke ontwikkelingen moet de Watertoets worden uitgevoerd.

Waterplan Leiden (2007)

Met het Waterplan Leiden hebben de gemeente Leiden en het Hoogheemraadschap van Rijnland afgesproken om gezamenlijk knelpunten in het watersysteem efficiënter op te lossen, kansen te benutten en andere te inspireren om 'Leiden Waterstad' nog beter op de kaart te zetten. In het Waterplan Leiden wordt aan de hand van de volgende vier thema's een visie op het water gegeven: Ruimte voor water, Water als trekpleister, Schoon en gezond water, Water in de wijk. Deze visie is vertaald in een uitvoeringsprogramma 2008-2010 met gezamenlijke maatregelen. In het kader van het Waterplan Leiden zal het beheer en onderhoud van water in Leiden in de toekomst overgedragen worden van de gemeente Leiden aan het hoogheemraadschap van Rijnland.

Gemeentelijk Riolerings Plan (GRP)

Het Gemeentelijk Riolerings Plan (GRP) is een beleidsmatig en strategisch plan voor de aanleg en beheer van de gemeentelijke riolering. De technische uitwerking vindt plaats in operationele plannen. Elke 5 jaar wordt door de gemeente een nieuw GRP gemaakt. Het GRP wordt vastgesteld door de raad. In het GRP tot aan 2013 ligt het accent onder meer op milieuhygiënische verbeteringen (terugdringen overstort) en aanleg van een verbeterd gescheiden rioolstelsel.

Gemeentelijke grondwaternota

De zorg voor de kwaliteit en hoeveelheden grondwater is opgedragen aan de provincie. Wettelijk is echter niet geregeld wie welke taak heeft in het stedelijk grondwaterbeheer. In de grondwaternota wordt, vooruitlopend op een wettelijke regeling voor het grondwater, aangegeven hoe in Leiden met de problematiek (grondwateroverlast) wordt omgegaan. De nota heeft tot doel om na te gaan of grondwateroverlast een probleem vormt of kan gaan vormen en zo nodig maatregelen te treffen opdat oplossingen worden geboden en problemen in de toekomst voorkomen kunnen worden.

Aansluitverordening riolering Leiden

Particuliere huishoudens en bedrijven zijn verplicht om aangesloten te zijn op het openbaar riool. De aansluiting of de wijziging van de bestaande aansluiting dient door de rechthebbende bij de gemeente te worden aangevraagd. In de Aansluitverordening zijn de regels en voorwaarden genoemd om tot de aansluiting van percelen op het gemeentelijk rioolstelsel te komen, teneinde de verplichtingen van gemeente en huiseigenaren eenduidig te regelen. De verordening is door de raad vastgesteld.

3. Juridische aspecten

3.1 Te wijzigen bestemmingsplannen

Het Parapluplan Water wijzigt de regels betreffende watercompensatie van de hierna opgesomde bestemmingsplannen.

- Leiden Zuidwest
- Merenwijk
- Leiden Stationsgebied Stadszijde
- Leiden Noord
- Leiden Oost

Bestemmingsplan	Raadsbesluit	Besluit GS
Leiden Zuidwest	20 december	4 juli 2006
Merenwijk	28 februari 2006	17 oktober 2006
Leiden Stationsgebied Stadszijde	28 september 2006	31 oktober 2006
Leiden Noord	25 september 2006	27 mei 2008
Leiden Oost	18 juni 2008	17 februari 2009

3.2 Procedure

3.2.1 Procedure bestemmingsplan

De (nieuwe) Wet ruimtelijke ordening is per 1 juli 2008 (Wro) in werking getreden. Deze nieuwe wet vervangt de (oude) Wet op de Ruimtelijke Ordening uit 1965 (WRO). Deze wetswijziging heeft verschillende consequenties voor de inhoud en de procedure van de voorliggende partiële herziening.

Een van deze gevolgen heeft betrekking op het opstellen en aanleveren van bestemmingsplannen. In navolging hiervan is het verplicht bestemmingsplannen digitaal op en beschikbaar te stellen aan de hand van de RO-standaarden 2008.

In art. 3.37 Wro is de mogelijkheid opgenomen om bij AMvB nadere regels te stellen met betrekking tot de digitalisering.

De verplichte digitale vorm geldt in beginsel alleen voor plannen die vanaf 1 januari 2010 in ontwerp ter visie worden gelegd. Op voordien in procedure

gebrachte plannen en besluiten geldt een digitaliseringsbevoegdheid, maar geen digitaliseringsverplichting.

Het voorliggende plan wordt **vóór 1 januari 2010** in ontwerp ter visie gelegd en hoeft daarmee niet te voldoen aan de digitaliseringsverplichting. Gelet op het voorstaande zal in deze bestemmingsplan Water geen toepassing worden gegeven aan de SVBP2008.

Het bestemmingsplan Water bestaat uit een toelichting en regels. De regels vormen het juridisch bindende deel van het bestemmingsplan.

De toelichting heeft geen rechtstreeks bindende werking, maar is wel van belang als beleidsdocument en als verklaring en hulpmiddel voor de interpretatie en toepassing van de regels. Het kan gebruikt worden als toetsingskader bij bijvoorbeeld een verzoek tot het verlenen van een bouwvergunning en helpt bij de interpretatie van de regels. Voor de verbeelding blijft de vigerende plankaart van de bestemmingsplannen onverkort van toepassing, aangezien daar geen wijzigingen plaatsvinden. Dit geldt tevens voor de overige niet- gewijzigde voorschriften van de vigerende bestemmingsplannen.

In het vooroverleg is het conceptplan toegezonden aan de provincie Zuid-Holland en die diensten van het Rijk die het onderwerp behartigen. Na het verwerken van de opmerkingen zal het bestemmingsplan naar verwachting op 15 december 2009 door het college worden vastgesteld. Dit ontwerp zal daarna ter inzage worden gelegd en aan de betreffende instanties worden toegezonden.

3.3 Indeling planregels

Het paraplubestemmingsplan bestaat uit een toelichting en regels.

De regels zijn als volgt ingedeeld:

- *Inleidende regels.* Hierin worden de begrippen toegelicht die in de regels voorkomen (artikelen 1 tot en met 2).
- *Bestemmingsregels.* De bestemmingregels bevatten (artikel 3 tot en met 6) de regels voor de compensatie in open water bij een te verhard oppervlak.

4. Uitvoerbaarheid

4.1 Maatschappelijke uitvoerbaarheid

4.1.1 Inspraak

De Leidse Inspraakverordening is op 22 februari 2005 door de gemeenteraad vastgesteld, en is gewijzigd op 6 februari 2007 (kenmerk RV 07.0014).

In art. 2 lid 3 aanhef en onder sub c van de “Inspraakverordening” is opgenomen dat ten aanzien van ondergeschikte herzieningen van een eerder vastgesteld beleidsvoornemen geen inspraak wordt verleend. Concluderend kan er aan de inspraak voorbij worden gegaan.

Een actualisatie die ziet op een conforme interpretatie van watercompenserende bepalingen dat aansluit op bestaand beleid van het Hoogheemraadschap kan worden gezien als een ondergeschikte herziening. De uitgangspunten van de vigerende bestemmingsplannen zoals vastgesteld blijven overeind.

Gelet op het voorgaande is besloten om het bestemmingsplan niet als voorontwerp voor inspraak ter inzage te leggen, maar het bestemmingsplan als ontwerp voor het indienen van zienswijzen ter inzage te leggen.

4.2 Economische uitvoerbaarheid

4.2.1 Kosten bestemmingsplan

Aan de uitvoer van het bestemmingsplan zijn voor de gemeente Leiden geen kosten verbonden.

4.2.2 Planschade

Met het voorliggende bestemmingsplan Water worden de regels met betrekking tot het compenseren in de vorm van open water bij het verharderen van een oppervlak wel geüniformeerd, maar niet strenger gemaakt. De verwachting is dan ook dat het bestemmingsplan niet zal leiden tot planschade.

4.2.3 Uitvoerbaarheid

Het bestemmingsplan is economisch uitvoerbaar. Er is geen exploitatieplan nodig. Verhaal van kosten op derden is niet aan de orde.